

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Turbo, sive moleste et frustra per cuncta divagans
ingenium**

Andreä, Johann Valentin

Altorfii, 1620

Actvs secvndi

[urn:nbn:de:bsz:31-138638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138638)

versent cubus sum, semper subsisto. Ego
is sum, quem si laxes erepiti, si premas
erumpit. Sed atar! se Herus meus sub-
duxit.

ACTVS SECVNDI

SCENA I.

Harleq. Gerson. Malliet.

SI triginta sex annis pendeas de supre-
ma cruce, non lues flagitiū tuum Ne-
bulo, qui me in has terras deduxisti, ubi
Diabolos habitare credo, non homines
Nam illorum ne unum quidem intelli-
go, omnes perstrepunt, & glocitant, ut
in singula momenta circumspiciam ad
ictus. Si quid peto, si quid familiariter
tento, nihil est, aut rident, aut circum-
stant, jam fortè comprehendendū. Ka-
lasti piripateta, lomelaleta opidi, Kari-
si luridi, Wiri Widisi, Kardivipopsidi,
golibitodisi, quid hoc est? possem ita si
vellem;

vellem; sed nec sic me ipsum intelligo,
loquantur Germanicè nebulones, si
quid rerum honestarum agitèt, aut ego.
Sed illorum heu plures sunt, jam cum
tentarem fugam, veni ad portam, quæsi-
vi placidissimè: Quæ via tendit in Patri-
am meam? ita subito conclamaverunt,
scelestissimi, ut jam præviderem mortè,
Alter dixit Kolallefus, alter fullefus, ali-
us Kedikefus; ego iratus dixi, Narrefus,
Schelmefus, Diebefus, & ingenti mur-
mure ad Herum meum redii. Nunc ab
ipso petam, ut rheda sua ac sex caballis
domum me reducat, adjungatq; homi-
nem, qui scelestū illud Kolallefus & ful-
lefus possit, restituatq; me iis qui, ut in-
telligantur, loquuntur. Nam si quid vo-
lo, per signa mihi dicendum est, & cum
admodum esurio, ineptissimi homines
judicant mihi dentes dolere. O si Herus
meus senior sciret, me atq; filium ipsius
ita esse proditum, fieret scio, & quadri-
gis albis me revocaret domum. Sed ecce,
duo meschants, poltrons, larrons, vilai-
ns, grands fols. G. Voilà dont ie n'auçy
jamais oui parler: Et commenta-elle-
nom: M. Dame Folie, laquelle n'est seule-
ment

ment soeur, mais corps & ame d'Amour. G. Tu veux inferer par là que tous amoureux sont fols, non pas? M. Ice ne dis pas tous, mais bien la plus grand' partie. G. Voilà le serviteur de ce Monsieur Allemand. M. Laisse moy faire: Ah poltron, c'est à ceste heure que ie me vengevay de l'injure que tu fais à mon maistre. H. Holla/ quid tu vistibi Poltron, Schelm/ Hundsf.? M. Ah traistec, tu n'escapperas de mes maus. H. Currafchi, egote excipiam modo, quo es dignus, hem tibi. M. Ho bonami. H. quid boumimi Nebulo? Vapula. M. **En tischaga.** H. ho vapula Germanicè machant mutton. M. Mon Maistre. H. Nihil agis, non exorabilis sum. M. helas mon dieu, H. nos pugnosed. M. je crie merci. H. Etiam hos, hem! sic dabitur, si quis posthac Germanum riserit. Sed quis Dæmon hunc Nebulonem mihi subduxit, jam discerpendus mihi erit. ha infelicitatem, qui nondum media parte iram meam effudi, non exoneravi fellis mensuram: Sed heus vobis edico Galligallinacii, quisquis primus in manus meas inciderit, capite truncabitur.

SCE-

SCENA II.

Turbo. Horatius. Pollux. Harleq.

T. Euge noster Harlequin, quid furit?
 holla Harlequin, Monsieur Harlequin redi ad te. Har. hic quidem locus est acceptæ ac datæ injuriæ. HOR. Quis te offendit? Har. Vellem perires, cujus seductione, hic sumus, ubi nobis lingua inutilis est, & manibus oportet loqui. HOR. Sis propitius mihi Signor, nam faxo brevi utaris linguâ tuâ, uti hastenus. Har. Etiam hodie? HOR. Fortassis. T. Vah negligè illum. Nam haud facilius placabis, quam si sinas animum defer vescere. HO. Sed de his terris quid tibi videtur? T. Optimè equidem consulisti: qui enim facilius hanc superbâ opinionem ejecissem, neminem nisi domi suæ sapere? HOR. Nonne tot ingeniorum diversitas ingenium tuum fingit & refingit? T. Fateor omninò, sed rusticitatis me pudet meæ, qui ad placidos illorum & amabiles mores, corpus adfero tam inflexibile. HOR. Id quidem Pollux hic optimè flectet, facietq; ductile mag

le magis, quàm est cera. T. Ego me tibi
in disciplinam dedo, flecte, incurva,
complica, extende, uti libuerit. P. Ars
nostra minùs periculosa erit. T. Nónne
sic salutabo Amicùm? P. Benè. T. Et
Nobiliorem ita? P. Tenes: sed Regem,
quomodo salutabis? T. Id ex te sciam.
P. Ita portò Puellam honestam. T. Ten-
tabo. P. Nimiùm primis. T. Amor mo-
derabitur. H. Dii Deaq; omnes, prope-
rate in auxilium nobis, nam hi neq; poti-
sunt, neq; loti, neq; pasti, & ebrii tamen
sunt: credo ab aère. Ecce immanem
stultitiam! quid pedibus ac manibus ge-
sticulantur? ô Turbo, si illud voluisti,
conduxisses domi simiam, & didicisses
mille circulationum formas. Ædepol si
hac ad virtutem viâitur, iter est ridicu-
lum. P. Iam varia sunt præcepta for-
mandorum membrorum, ut stes ele-
gantet, ambules deceter, quæ cuncta ad-
disces paulatim. T. Verum quid inde
ad me redundabit solidi? Hor. Illud ut
quoquo te vertas, concilies tibi homi-
num gratiam, dicarisq; uti corpore, ita
Ingenio versatilis. Har. Turbo, ubi ha-
bes illud vulgare tuum, heu mihi! Hor.
Quid

Quid tu vis tibi? Har. Ut malè sit tibi,
qui ex scholarum otio nos pertraxisti
ad inepta negotia, duplo mihi jam quàm
antè est deterius. Hor. Nescio an Mo-
rum tecum habeas, an famulam, ita-
dentibus est formidabilis. Sed nos ànne
paulisper ludimus? T. Charrifne. H.
Ha, puerilia, pilà minore aut ballonis.
T. At ego nec vidi hos lusus unquam. H.
Suspicabar. ita estis in scholis abjecti,
sed eamus ad locum lusus. Ne dubites,
cum annum inter hos eris homines,
multa tibi consueta erunt, quæ nunc vi-
dentur nova. T. Nescio, quid mihi fiat:
ut nervis trahimur, alienis mobile lignum.
Har. Nonne heu mihi! Hor. Allouf donc.
Har. Eamus, posteaquam ita irati nobis
sunt Dii, ut quotidie reddamur ineptio-
res. Mihi fanè, ut prævideo, viven-
dum posthac erit inter confi-
ctus perpetuos.

SCÈ.

SCENA III.

Panurgus. Malliet. Harleq. Turbo.

P. SI quis ex me quærat fortè, quis sim?
 unde? quò eam? aut unde vivam?
 ædepol nescio, Nec enim vitæ genus
 profiteor, nisi quòd casus mihi imponit,
 nec nisi Mundum Patriam agnosco, nec
 tendo aliorum nisi quò fata ducunt, de-
 niq; alit, quisquis me primus suscipit.
 Miseram equidem sortem, & ingenii va-
 gabundi merces, ut ad cujusvis nutum,
 venale corpus circumferam, hæcenus
 per omnes terræ angulos jactatum. Et
 tamen, quantumvis longè infra spem,
 quondam meam, & momentaneâ inter-
 dum quiete delector. Credo etiam *ipsam*
miseriam reddi jucundam, si venit in consue-
tudinem. Sed venter intus latrat, qui
 placandus mihi est efficaci ad commise-
 rationem oratione: hunc primum ag-
 grediar. M. Inauspicatò prodii, qui fa-
 mem habeo in occursum. P. Dum accipi-
 am, unde hodie vivam, de crastino cras
 videro. M. Si Dii hodie mihi benè ve-
 lint, committam hunc hominem cum,

Har-

Harleq. Turbo.

Fortè, quis sim
unde vivam.
in vitæ genu
mihi imponi
agnosco, nec
ta ducunt, de
mus suscipit
& ingenii va
us vis nutum
am, hæc tunc
jactatum. Re
ge infra spem
tentea inces
edo etiam ipse
si venit in consp
ntus latrat,
ci ad commu
nc primum
prodii, qui
P. Dum acco
de crastino o
ie mihi bene
hominem cu

Harlequino. P. Si quid unquam Domine
in vita expertus es adversi, aut minùs ha-
buisti spes secundas, aut labores ingen-
tes irritos, aut Fortunæ in genus tuum,
studia, merita ludibrium es expertus,
miserere mei, hominis jam multis annis
sæva tempestate jactati. M. Equidem mi
homo, incidisti in hominem æque mise-
rum, & vel hoc nomine infelicem, quòd
miseriæ tuæ succurrere non potest, sal-
tem lacrymas suas addere. Sed hic in-
proximo homines habitant opulentissi-
mi, quos tibi, dum plura nequeo, conci-
liabò. P. Patria illis quæ est! M. Sarmat-
ia credo, aut Schlavonia, aut Moscovia,
certè admodum peregrini sunt. P. Sed
vitæ genus quale? M. Literis impensè
favent, & linguas amant, unde si variè
eos alloquaris, optimum feceris illis, tibi
fructuosissimum. P. Et Genere præpol-
lent? M. Utiq; sed alter vestibus luxuri-
at, ut plerumq; , nescio quid ridiculum
repræsentet. Sed quid verbis opus, jam
eo, ut eos evocem. P. Deus te servet. M.
Tibi id potius opus est, ne hodiè vapules.
Evocabo Harlequin, tanquam ad Sym-
patriotam. P. Benignum hunc opinor.

D homi-

hominem, si id loci ingenium permittit,
sed revocavi ipsi fortasse toleratā quon-
dam miseriam, quā tactus est: sed quæ
hæc facies hominis? H. Quis me vocat?
& interturbat graviora negotia? P. Si-
gnor mio, voi vedete per essemplio che la
Cornamusa non suona mai, se la non hà
il ventre pieno: così io parimente non vi
sò contare le mie fortune, se prima il tri-
bolato ventre nõ hà la solita refectioe.
Al quale è adviso che le mani e li denti
habbian perso il loro ordine naturalè, e
del tutto annichilati. H. Ecquid loque-
ris? P. De tanto hablar yo soy cansado,
porq; suplico a vuestra Reverencia, que
mire a los preceos Evangelicos, paraq;
ellos muevan vuestra Reverencia a lo
que es de conciencia, y si ellos no basta-
ren para mover vuestra Reverencia a
piedad: suplico que mire a la piedad na-
tural, laqual yo creo que le movera co-
mo es de razon, y con esso no digo mas.
H. Exspecta dum adferam dictionaria
mea, si quid fortè horum ibi reperiam;
P. Vesha Gnada jest nozhem na ushe vis-
he skussiti, abibi mogel uasche ferze re-
sinoziti. Sakei aku mi sidaisagada hpo-
muzhi

muzi napridete taku ja se moja Zheua
dianukatera fa velike lakote volo sday
se hozheo effuschiti. H. Equidem credo
te conjurare Diabolos. Here here, venif-
fi fittemant, fittemant. T. Quid clami-
tas? H. Ecce tibi hominem, qui linguam
mutare potest in omnium brutorum
fermonem. Audivi loquentem ut Asi-
num, mox ut Taurum, deinde Anserem,
tandem credo Diabolorum linguam
proferet. T. Quid tu offendis innocentes,
homines scelesti? Amice, ecq d tibi vis? P.
Schalom lechà Adonai: Shiem-nà bechol
leab déchà: ki ani anochi veébiòn: Le-
máin ténah-nà miziràth léchem, mizi-
rathmáym, ò agoràth késeph jechidàh:
vajemallè lehovàh chol-miemschalté-
chà. Abàlckilo nothiénattà, Ben-Belná-
alatta, nimschálta im jorede-bóc. T.
Non facis te intelligo. P. πὴν ἐν ἀθρώποις
μέραν γενέσθαι ἐθέλοντα δὲ εἶναι πολὺ γλωσσῶν
ἐπιγῶν γὰρ γλωσσῶν γνώσις ἕκλει θάυμα μέγα.
εἰάν θελῆς οὖν γλώσσις κύριε ἐγὼ μὲν αὐτὸς μι-
κροῦ μαθῶ σε διδάξω. πρῶτον δὲ λιμὸν καὶ δι-
ψῶν μου κάλυε. λιμῶτι γὰρ καὶ διψῶ λίαν.

D 2

T. Ne

T. Ne scauez vous pas parler Francois?
P. Si scay tres-bien, Seigneur, Dieu
mercy: c'est ma langue naturelle & ma-
ternelle: car ie suis nay, & ay estenour-
ry jeune au jardin de France. T. Et Ger-
manicè loqueris? P. Herr/ ich könt wol
Teutsch/ Aber was hülff mir / weil ich mir
nichts geben wolt / Mein Zung ist mir nuns
mehr so dartz / daß mich vilmehr gelüßet einen
guten Trunck zu thun / als viel Sprachen zu
reden. Hareq. Eck skal dy rest eins bringen.
T. Si Latine loquereris, cõveniremus fo-
tassis. P. Quid addam ultra, postquã per
Deos Deasq; & Musas omnes à vobis ni-
hil impetro, sinite me inclementes viri
ire, quò me aspera fata trahunt, retra-
hantq;. T. Nunc quidem te intelligo.
Ha. Quasò quid locutus es prius? P. Ita-
licè, Hispanicè, Sarmaticè, Græcè, Hé-
braicè, Gallicè, Germanicè. H. Ha! cur
non jam ante indicásti mihi! & respon-
dissèm tibi in singulis, ad singulas imò
plures ego calleo Herr Monsieur, Domi-
nus, Signor, Pan, Kyrios, Uran, Morjo,
Adonai, Sennor, cætera sensus habet. T.
hic tibi dies infaustus non erit: nam ho-
minem reperisti, qui agnoscat dotes
tuas

tuas. H. Nonne etiam potes linguam
Utopiensium, Barocensium, Bocarden-
sium, Felaprensiū, Disamensium? P.
Fortassis. H. Et vidisti terram Audi-
vi, terramq; verborum congelatorum, ter-
ramq; Ivourniam, & urbem Bacheram,
& avem Ruck, & Cingulum Omassii, &
pileum Gephyrinionis. P. Omnia. H.
Noli mirari, nam & ego decies orbem,
totum circumivi, vidiq; quæ planè in-
credibilia: sed unum dic mihi, cur men-
dicas, & caligas habes pessimè confutas?
Iterum dic mihi annon potueris ex tot
linguis, & totidem Regnis suffurari tan-
tum, quatum sufficit ad pileum novum?
Et quæro an semper ita malè habeas? in-
super quæro quantum à me velis habe-
re? porro quæro quò tendas? ac quæro
postremum quid tecum, & quot mille-
nos portes pediculos! T. Noli offendi, a-
pud me habebis mitius. P. Ego offendar,
qui callum obduxi ab offensionib⁹ duo-
decim spithamarum? H. Turbo, scin-
quid mediter? T. Audiam. H. Cum u-
nicam Germanicam linguam potui, fui
ditissimus, postea Latinam adjunxi, &
pauper factus sum, nunc in Gallica, ex-

erucior, & ad mendicitatem propero, si
ita pergam brevi ostiatim obambulabo,
sicut iste, quem apparet æque fuisse
quondam opulentum. Nunc judica
quid de te futurum sit? qui non minus
nummorum infumis, quàm ego: *Scili-
cet nummos presentes dabimus pro lingua,
quã emendicemus iterum nummulos futuros.*
P. O, o, nescis tu nos omnes vivere ex
alieno. Quid interest, petas quod o-
pus tibi est, aut spontè tibi affluant si-
mul necessaria & superflua? T. Tu
prandebis hodiè mecum, & audiemus
tua Odyssea. H. Non suadeo: Nam ut
hic multilinguis nobis minatur, haud
habebimus satis absconditos nostros
nummulos. Per linguam, nisi matu-
rè prohibeam, Turbo meus hunc lin-
guosum linguacemq; hominem hodiè
conducit.

SCENA IV.

*Geryon, Lapitha, Blessus, Harleq.
Turbo, Panurgus.*

G. **N**Ec vidisti ipsum hoc triduo? L.
Nonequidem. G. Sed ministrum
ipsi-

ipſius? L. Semel aut bis, verum cogita-
bundum, & ut ſolet, cum Herus novum
vitæ genus induit. B. Equidem mirum
eſt, vivere poſſe hominem, qui ſibi quo-
tidie diſplicet. G. Sed illud quod jam a-
git, quale eſt? L. Ridiculum eſt, Mappas
habet prægrâdes, & retia, quib. linguas
omnes ad fontes & principia ſua revo-
cat. B. Scilicet ut uno labore omnes di-
ſcat. G. Ha, ha, he! L. Et harmoniâ ſcien-
tiarum omnium inveſtigat, retrogredi-
turq; ad artium ſcaturigines. B. Nempe
Hefiodi catena eſt. L. Itaq; jam fodit, ut
verum effodiat. G. Abrumpe, ſi nos vis
ſalvos, & hanc haſtam accipe. Nam
illi quidem inſanire licet, dum liber, tibi
non item, quia Majoribus degenerare
nondum decreviſti. L. Sed ab oculis
memento abſtineas. B. Satis memini. L.
Congrediamur.

Conſlictus Pugilum.

Har. Hola, hola Meſſieurs, attendés un
peu, quid ſibi vult hæc barbaries? ad
Judicem, ſi quis alterum offendit. Tibi
dico, laiffé done par maſoy, aut abibis
hinc abſque capite, **Burgſrid.** L. O Har-
lequin, grandami, quàm exopratus
D 4 mihi

mihī succurris, hic mortem intenderas,
H. Tibi? *L.* Imò mihī. *H.* Nec aufugisti?
ma foy, oportet te esse *A*finum. *B.* Heus
Harlequin! *H.* Ne quid propius. *B.*
Proponemus tibi casum, tu *J*udex eris. *L.*
Ego prior. *B.* Ego prior. *L.* Ego prior.
B. Ego prior. *H.* Vah inepti esto uterque
prior. *L.* Tace tu, aut vapulabis. *B.* Tace,
aut verberaberis. *L.* *L*ucius *A*gato
*P*risceus, nec vir, nec mulier, nec *V*irgo,
nec *J*uvenis, nec *A*ndrogynos, hunc sibi
quisquis habuit dando cicatricem, vulnus
profundum intra corticem arboris
in sublimi vertice esse, voluerunt acci-
pere, quid juris? *B.* Nequaquam: sed
stabulum ingressus villico, sanavit sic-
cus intra *H*erculem ac proposito sibi
undecunq; hodie acciperet libellū sup-
plicem porrexit illacrymando flebili-
ter. Nonne *J*uris? *H.* *I*ntelligo. Nonne
tu habes cicatricem? *L.* Ita *D*omine *H.*
Et ille flevit? *B.* *O*mninò. *H.* Sed cur tu
flevisti? quia ille habet cicatricem? *L.*
*Q*uoniã omnis mons excelsior est Valle.
H. Benè, sed si vallis stat supra montem.
B. Tum glycyrrhiza medetur tussi. *H.*
Tussis autem nonne offendit fauces? *L.*
Omni-

Omniñò sunt enim semper duo recti in
omni triángulo. *H.* Ita argutè, quoniam
triangulum semper quadratum est. *B.*
Ut Virgilius ait, Cujum pecus? *H.* Hem
tu me vocas un cuion, scelestissime agri
Phænicum? *L.* Vides malitiam hominis.
H. Video, sed commodum herus meus.
Vah here, mediâ luce homines hic se in-
terficiunt, *T.* Salvete. *L.* Salvus sis. *H.*
Ast ego prohibui autoritate, viribus, ju-
dicio, consilio. *T.* Maecte Harlequin, sic
itur ad astra. *G.* Ego risu hæcenus pro-
pè corruì. *H.* Etiam rides in capitis pe-
riculo: *G.* Quid dicam, quòd hoc triduo
non inter fuisti nostris exercitiis? *T.* E-
quidem huic homini dono dedi tres in-
tegròs dies, nec pænitet. *L.* Ecquid fa-
bricatis columbas ligneas volatiles? *H.*
Fatendum est, nunquam mihi magis o-
neri fuit ullius institutio, quàm tua; dum
enim Dictionarium meum, & Dictiona-
rio, & dictionaire, vnd *Wörtlinbuech*/
Latino-Germanicum, & Francois Ale-
man, & Italiano francese. & *Rumb* vnd
Rumb vnd durch einander mecum circum-
fero, ter centum pondò vix respondent
oneri. *T.* Nunquam credidissèm cubum
illum

illum tam insigni artificio recludere,
posse linguarum claustra. L. Sed profe-
ctum aliquem inde speras? P. Ne du-
bites. T. Videor mihi procul intueri
linguarum ostia. P. Ita est, cum in cen-
tro repositus fueris, licebit tibi egredi ad
quamcunq; linguam. B. *Mysterium.*
Quia tu potius his omissis ineptiis mem-
bra tua mecum exerces? H. Hem! anne
ad homicidia iterum. G. *Quam importu-
nus rerum censor tu es, nisi properè
quiescas, hos omnes in te committam.*
En Turbo, nos colludemus. Ille & Bles-
sus. H. Ego ne patiar. T. Desine tu. H.
Ho ho bene: Si intereundum est, veni
Panurge, ego te occidam. P. Absit talis
error. H. Perge, perge, ne moriamur,
tardius, vides quàm illi jam canant *Me-
dia Vita*. hem anne morieris inultus? P.
Cave tibi.

Conflictus trium parium.

H. ho satis est. P. Nondum. H. Satis in-
quam est. P. Atqui mori paratus eras.
H. Sum, verum absq; verberibus. Desi-
ne tu inquam, si sapis. T. Sirio me her-
clè, ecquis nobis potum adfert? H. Ego,
ego, ut salvâ dignitate aufugiam. P. Ho-
diè

diē quidem evasisti. G. Nōne satis est
corpus curare motu, quā literariā de-
sidiā absumere. T. *Sua est literis jucundi-
tas, exercitijs sua.* H. hem, quis est, qui
firiā? ego præbibo. T. Quintu mox
porrigis, heluo! H. Differ, differ ajunt
nocere corpori, si quis calidus potum
præcipitet. T. Iamne porrigis? H. At-
qui vitrum meum nondum vacuum est,
sed accipe ne iras caris, & calefcas duplo.
T. Haustum Athleticum. G. Salvus sis.
H. Oportet Nebulones vos esse omnes,
qui paulò antè necem vobis invicem
intentastis, nunc convenitis & combi-
bitis. B. Tace, venenati haustus sunt,
quibus se mutuo absument. H. Itane?
B. Ita profectò. H. At ego prior hausi.
B. Sapuisti, ita non inspicies reliquorum
mortem, scilicet præcurre ad Charon-
tis cymbam. H. Quid ais? B. Quod
res est, Nōne jam malè habes? H.
Certe, ædepol, medius fidius. B. Paulò
post videbis ipsos insanire, & titubare,
& balbutire, & torvum prospicere. H.
O facinus imbibere insaniam? B. Sed
& ego bibam. H. Noli. B. Quare. H.
Ut super sit, qui fata nostra referat.
Ego

Ego verò nescio, quam benè habeam,
T. Quis te turbat? H. Nescio, sed in con-
suetudine tua mihi semper malè est. T.
Quid ita? H. Quid hìc egistis? T. Mem-
bra exercuimus, brachia, lumbos, omnes
nervos fecimus agiliores. H. Terra vo-
bis aranda foret & fodienda, aut finden-
da ligna, aut comportandi lapides, si ex-
ercitiis opus habetis. B. Memento Har-
lequin, te atq; nos omnes sublimiori lo-
co positos, quàm ut Terræ luto nos con-
spurcemus. H. Euge, euge Turbo meus!
quàm triumphat, & exultat! peream si
non hac ipsa die ex te audiero, mole-
stum illud tuum heu mihi! heu mihi!
Sed ut restuæ sunt, facilè ex quisquiliis
capiunt voluptatem, ab apluda dolo-
rem. Ego abeo. L. Comitemur
cum, ne se suspendat. B. Ea-
mus. Nam Cœnæ ho-
ra est.

SCE-

SCENA V.

Harlequen.

Salvete spectatores, quos ego nunc primum intueor haec occupatio- nibus prohibitus. Phy, quæ turba? an me agnoscitis? an scitis nomen? Patriam? Parentes? Vitæ genus? Ego Harlequinus sum Turbonis Minister, turbarum socius, turbinum executor.

Per varios casus, per tot discrimina rerum,

Veni ad vos, ut si quis inter vos, qui Turbonis mei cerebrum curare auserit, prodeat, & artem suam meis artibus commisceat, jam Logicus est, Rhetoricus, Mathematicus, Politicus, Historicus, Aulicus, Peregrinator, Linguarum peritus, Pugil: Nec tamen sapit, & quod tacite pronuncio, quotidie minus. Pudet referre. Intus saltat ut capra, & salit ut Caper, & subsilit ut Capricornus: cum revoco scholasticam vitam, primum caperata fronte syllogismos nexit, & fuit piscator, postea deducta fronte ad ravim declamavit & fuit Circulator, mox orbes

bes circumgiravit, fuitq; tornarius, post
fabulas collegit, fuitq; anus: deinde
Mundū examinavit, fuitq; *Luglins Land*:
insuper aulas inspexit fuitq; equiso ab
eo in Mundum excurrit, fuitq; tabella-
rius, linguas didicit, fuitq; polypus, usq;
dum in rabiem conversus, nunc confi-
tatur, & saltat, ac omnino cuncta amo-
ræ mentis signa profert. Ecce urinam
quàm turbida est, quàm syllogismo-
rum, Astrolabiorum, Mapparum, Po-
liticorum, Nomenclaturarum, Urbium
ac Pagorum plena, illam tamen olim de-
sideratam Sapientæ Arcem non inve-
nio: equidem malè habet, quod velut
affectatâ impietate ejuravit ineptiam
scholasticæ sanitatis, & tanquam virili-
bus vitiis testetur, se ab ea imbecillitate
recessisse, quæ aut Deum, aut homines
timet. Ego morum Magister ei positus
sum, sed nihil ago: optimum est, si per-
petuò subsequar, incidamusq; tan-
dem vel imprudentes in bonum.

Nónne Musicam audio?

à dieu.

ACTUS